

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

- โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ, สำนักงาน. การศึกษาความเป็นไปได้สำหรับโครงการพัฒนาเมืองหลัก. กรุงเทพมหานคร : บริษัทซินแคลร์ไนท์แอนด์พาร์ทเนอร์ จำกัด, 2528.
- จังหวัดเชียงใหม่, สำนักงาน. ข้อมูลเบื้องต้นจังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่ : สำนักงานจังหวัด, 2529.
- ฉัตรชัย พงศ์ประยูร. ทฤษฎีการตั้งถิ่นฐาน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2518.
- _____. ภูมิศาสตร์เมือง. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2527.
- เทศบาลนครเชียงใหม่, สำนักงาน. จุดมุ่งหมายและแนวทางการพัฒนาระยะยาว (15 ปี) พ.ศ. 2528-2542. เชียงใหม่ : ดารารัตน์การพิมพ์, 2528.
- _____. สภาพปัญหาและความต้องการของประชาชนในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่. เชียงใหม่ : สำนักงานเทศบาลนครเชียงใหม่, 2524.
- วิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, สถาบัน. โครงการศึกษาเบื้องต้นแผนหลักการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่. 2523.
- สถิติแห่งชาติ, สำนักงาน. สำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2523 จังหวัดเชียงใหม่. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, 2525.
- สร้อยสวัสดิ์ อ่องสกุล. ประวัติศาสตร์การปกครองเมืองเชียงใหม่ พ.ศ. 2317-2476 ในล้านนาไทย. เชียงใหม่ : ทิพย์เนตรการพิมพ์, 2526.

สุรีย์ บุญญาพงศ์ และอักษฎางค์ ปรมาณนท์. แนวทางการพัฒนาพื้นที่เมือง
บริวารของเมืองเชียงใหม่. เชียงใหม่ : สถาบันวิจัยเชียงใหม่
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2529.

สำนักผังเมือง. ผังเมืองรวมเมืองเชียงใหม่. กรุงเทพมหานคร : สำนักผัง
เมืองกระทรวงมหาดไทย, 2532.

_____. รายงานวิจัยเพื่อการวางผังเมืองรวมเมืองเชียงใหม่. กรุงเทพ
มหานคร : สำนักผังเมือง กระทรวงมหาดไทย, 2532.

วิทยานิพนธ์

ศุทธิณี ดนตรี. "การศึกษาลำดับความสำคัญของเทศบาลในภาคเหนือ."

วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาการแผนภาคและเมือง บัณฑิต
วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.

สุรีย์ บุญญาพงศ์. "การวางแผนการใช้ที่ดินเพื่อที่อยู่อาศัยในเขตเทศบาลนคร
เชียงใหม่." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาการวางแผนภาค
และเมือง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.

สุริรัตน์ ฌ นคร. "การศึกษาการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินและผลกระทบทาง
เศรษฐกิจ สังคมที่มีต่อเกษตรกรรมในเขตหนองแขมกรุงเทพมหานคร."
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,
2526.

สุวัฒนา สุภาส. "นโยบายการใช้ที่ดินในเขตชานเมืองชั้นนอกของกรุงเทพมหานคร
กรณีศึกษาเพื่อวางแผนและเสนอแนะการใช้ที่ดินในเขตลาดกระบัง."
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

อาพันธ์ รุ่งวรรณวงศ์. "การศึกษาเพื่อประกอบการวางแผนการใช้ที่ดินในพื้นที่
ชานเมืองทางด้านตะวันตกของกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2526.

เอกสารอื่น ๆ

กองวางแผนภาค, สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

"โครงสร้างเศรษฐกิจในการพัฒนาเมือง" กรุงเทพมหานคร :
2526. (อัดสำเนา)

ชูศักดิ์ คงคานนท์. "ปัญหาการใช้ที่ดินต่อการเมือง" กรุงเทพมหานคร :
ภาควิชาอนุรักษวิทยา คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,
2522. (อัดสำเนา)

มานพ พงศทัต. "แนวความคิดของพื้นที่ชานเมืองต่อชนบท" กรุงเทพมหานคร
: ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528. (อัดสำเนา)

สุภจิต มโนพิรมภักษ์. "การวางแผนการใช้ที่ดินในเขตชานเมืองกรุงเทพ"
กรุงเทพมหานคร : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2525.
(อัดสำเนา)

ภาษาต่างประเทศ

หนังสือ

Carter Harold. The Study of Urban Geography. 2nd ed.

London : Edward Arnold, 1975.

Chapin, Stuart F. Urban Land Use Planning. 2nd ed.

Illinois : University of Illinois Press, 1965.

Mayer, H.M. Reading in Geography. Chicago : The

University of Chicago Press, 1959.

Northam R.M. Urban Geography. 2nd ed. New York : John

Wiley & Sons Inc., 1979.

บทความในหนังสือ

Brian Goodall. "Urban Land-Use Patterns." In The Economic of Urban Areas, pp.102. Oxford, Pergamon Press, 1978.

Corwin R. Mocine. "Suburban Development Problems" In Planning 1955, Illinois : The American Society of Planning Officials, 1956.

Gideon Golany. "New Town In-City : New Urban Venture." In New-Town Planning Principles and Practice, pp.266. New York : A Wiley Interscience Publication, 1976.

Johnson, James H. "Urban Geography". In An Introductory Analysis, 2nd ed. Oxford Press, 1975.

John Ratchiffe, "The Emergence of Modern-Town Planning." In An Introduction to Town and Country Planning, pp. 60-64. London : Hutchinson & Co. (Publishers) Ltd., 1975.

W. Lean, and B. Goodall. "Land Use Within An Urban Area." In Aspects of Land Economics, pp.151-152. London : The Pitman Press, 1977.

บทความในวารสาร

Gordon Gram. "Housing, Farms and People : Resolving Land Use Conflicts, Workshop Paper : Agricultural Land Comission" Pacific Rim Metropolitan Conference Proceeding (April 5-10, 1981) :109-111.

เอกสารที่ไม่ได้ตีพิมพ์อื่น ๆ

Suwattana Thadaniti. "Land Use policy of the fringe area of Bangkok." in Revision of a paper presented in the 2nd World Congress on Land Policy. United States of America : Harward University, 1983.
(Mimeographed)

ภาคผนวก

ข้อกำหนดผังเมืองรวมเมืองเชียงใหม่

ข้อ 1 ให้ใช้ผังเมืองรวมบังคับในท้องที่ตำบลริมใต้ ตำบลแม่สา ตำบลเหมืองแก้ว ตำบลดอนแก้ว อำเภอแม่ริม ตำบลหนองหาร ตำบลป่าไผ่ ตำบลสันทรายหลวง ตำบลหนองจ่อม ตำบลสันนาเม็ง ตำบลสันทรายน้อย ตำบลสันพระนคร อำเภอสันทราย ตำบลสันผีเสื้อ ตำบลฟ้าฮ่าม ตำบลป่าตัน ตำบลช้างเผือก ตำบลช้างม่วย ตำบลสุเทพ ตำบลหนองป่าครั่ง ตำบลวัดเกตุ ตำบลศรีภูมิ ตำบลพระสิงห์ ตำบลหายยา ตำบลท่าศาลา ตำบลช้างคลาน ตำบลหนองหอย ตำบลป่าแดด ตำบลแม่เหียะ อำเภอเมืองเชียงใหม่ ตำบลสันปูเลย อำเภอดอนสะเก็ต ตำบลสันกลาง ตำบลต้นเปา อำเภอสันกำแพง ตำบลไชยสถาน ตำบลหนองผึ้ง ตำบลป่าบง ตำบลท่าวังตาล ตำบลยางเนิ้ง ตำบลชมพู ตำบลดอนแก้ว ตำบลหนองแฝก ตำบลสารภี ตำบลข้าวมุง ตำบลท่ากว้าง อำเภอสารภี ตำบลหนองควาย ตำบลสันผักหวาน ตำบลน้ำแพร่ ตำบลสบแม่ข่า ตำบลบ้านแหวน ตำบลหางดง ตำบลขุนดง และตำบลหนองแก้ว อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ภายใต้วงเขตตามแผนที่ที่แสดงพร้อมข้อกำหนดนี้

ข้อ 2 การวางและจัดทำผังเมืองรวมนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา การดำรงรักษาเมืองและบริเวณที่เกี่ยวข้องหรือชนบท การใช้ประโยชน์ในทรัพย์สิน การคมนาคมและการขนส่ง การสาธารณสุข บำบัด บริการ สาธารณะ และสภาพแวดล้อมในบริเวณแนวเขตตามข้อ 1 ให้เป็นเมืองหลักทางภาคเหนือของประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ข้อ 3 ผังเมืองรวมนี้มีนโยบายและมาตรการเพื่อจัดระบบการใช้ประโยชน์ที่ดินให้มีประสิทธิภาพ สามารถรองรับและสอดคล้องกับการขยายตัวของชุมชนในอนาคต ส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจและโครงสร้างบริการสาธารณะ โดยมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

- (1) พัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการค้าและบริการของภาคเหนือ โดยเชื่อมโยงกับระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ
- (2) พัฒนาและส่งเสริมให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของภาคเหนือ ซึ่งเป็นเศรษฐกิจหลักที่สำคัญ
- (3) ส่งเสริมและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และสภาพแวดล้อม ซึ่งมีคุณค่าทางศิลปกรรม สถาปัตยกรรม ประวัติศาสตร์และโบราณคดี ให้เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดเชียงใหม่
- (4) ส่งเสริมอุตสาหกรรมหัตถกรรม และอุตสาหกรรมเกษตรที่ใช้ทรัพยากรในท้องถิ่น ซึ่งไม่ก่อให้เกิดมลพิษ
- (5) พัฒนาบริการทางสังคม การสาธารณสุขูปโภคและสาธารณูปโภคให้เพียงพอและได้มาตรฐาน
- (6) พัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการคมนาคมขนส่ง
- (7) อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ข้อ 4 การใช้ประโยชน์ที่ดินภายในเขตผังเมืองรวม ให้เป็นไปตามแผนผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินตามที่ได้จำแนกประเภท และแผนผังโครงการคมนาคมและขนส่งที่แสดงพร้อมข้อกำหนดนี้

ข้อ 5 การใช้ประโยชน์ที่ดินตามแผนผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินตามที่ได้จำแนกประเภท ให้เป็นไปดังต่อไปนี้

- (1) ที่ดินในบริเวณที่กำหนดไว้เป็นสีเหลือง ให้เป็นที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นน้อย
- (2) ที่ดินในบริเวณที่กำหนดไว้เป็นสีส้ม ให้เป็นที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นปานกลาง
- (3) ที่ดินในบริเวณที่กำหนดไว้เป็นสีแดง ให้เป็นที่ดินประเภทพาณิชยกรรมและที่อยู่อาศัยหนาแน่นมาก
- (4) ที่ดินในบริเวณที่กำหนดไว้เป็นสีม่วงอ่อน ให้เป็นที่ดินประเภทอุตสาหกรรมเฉพาะกิจ

- (5) ที่ดินในบริเวณที่กำหนดไว้เป็นสีเขียว ให้เป็นที่ดินประเภทชนบทและเกษตรกรรม
- (6) ที่ดินในบริเวณที่กำหนดไว้เป็นสีเขียวอ่อน ให้เป็นที่ดินประเภทที่โล่ง เพื่อนันทนาการและการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม
- (7) ที่ดินในบริเวณที่กำหนดไว้เป็นสีเขียวมะกอก ให้เป็นที่ดินประเภทสถาบันการศึกษา
- (8) ที่ดินในบริเวณที่กำหนดไว้เป็นสีน้ำตาลอ่อน ให้เป็นที่ดินประเภทอนุรักษ์เพื่อส่งเสริมเอกลักษณ์ศิลปวัฒนธรรมไทย
- (9) ที่ดินในบริเวณที่กำหนดไว้เป็นสีเทาอ่อน ให้เป็นที่ดินประเภทสถาบันภาษา
- (10) ที่ดินในบริเวณที่กำหนดไว้เป็นสีน้ำเงิน ให้เป็นที่ดินประเภทสถาบันราชการ การสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

ข้อ 6 ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นน้อย ให้ใช้ประโยชน์เพื่อการอยู่อาศัยเป็นส่วนใหญ่ โดยให้ใช้พื้นที่เพื่อการอยู่อาศัย การสาธารณูปโภคและสาธารณูปการไม่น้อยกว่าร้อยละ 85 ของที่ดินประเภทนี้ในแต่ละบริเวณ และห้ามใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้

- (1) โรงงานทุกประเภท เว้นแต่โรงงานที่ประกอบกิจการโดยไม่ก่อเหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข หรือไม่เป็นมลพิษต่อชุมชนหรือสิ่งแวดล้อม
- (2) คลังเชื้อเพลิงเพื่อการขายส่ง
- (3) คลังวัตถุระเบิด
- (4) กิจการจัดมูลฝอย

ข้อ 7 ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นปานกลาง ให้ใช้ประโยชน์เพื่อการอยู่อาศัยและการท่องเที่ยวเป็นส่วนใหญ่ โดยให้ใช้พื้นที่เพื่อการอยู่อาศัย การท่องเที่ยว การสาธารณูปโภคและสาธารณูปการไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของที่ดินประเภทนี้ในแต่ละบริเวณ และห้ามใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการตามที่กำหนด

ดังต่อไปนี้

- (1) โรงงานทุกประเภท เว้นแต่โรงงานที่ประกอบกิจการ โดยไม่ก่อเหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข หรือไม่เป็นมลพิษต่อชุมชนหรือสิ่งแวดล้อม
- (2) คลังเชื้อเพลิงเพื่อการขายส่ง
- (3) สถานที่บรรจุก๊าซ ตามกฎหมายว่าด้วยการบรรจุ ก๊าซปิโตรเลียม แต่ไม่หมายความรวมถึงสถานีบริการ
- (4) คลังวัตถุระเบิด
- (5) เลียงม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ ห่าน เป็ด หรือ ไก่ เพื่อการค้าหรือโดยก่อเหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข
- (6) กิจจัดมูลฝอย
- (7) ซ็อขายเศษวัสดุ

ข้อ 8 ที่ดินประเภทพาณิชยกรรมและที่อยู่อาศัยหนาแน่นมาก ให้ใช้ประโยชน์เพื่อพาณิชยกรรม การอยู่อาศัย และการท่องเที่ยวเป็นส่วนใหญ่ โดยให้ใช้พื้นที่เพื่อพาณิชยกรรม การอยู่อาศัย และการท่องเที่ยว การสาธารณสุขบุคคลและสาธารณสุขการไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของที่ดินประเภทนี้ในแต่ละบริเวณ และห้ามใช้ประโยชน์ในที่ดินเพื่อกิจการตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้

- (1) โรงงานทุกประเภท เว้นแต่โรงงานที่ประกอบกิจการ โดยไม่ก่อเหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข หรือไม่เป็นมลพิษต่อชุมชนหรือสิ่งแวดล้อม
- (2) คลังเชื้อเพลิงเพื่อการขายส่ง
- (3) สถานที่บรรจุก๊าซ และสถานที่เก็บก๊าซ ตามกฎหมายว่าด้วยการบรรจุก๊าซปิโตรเลียมเหลว แต่ไม่หมายความรวมถึงร้านจำหน่ายก๊าซ
- (4) คลังวัตถุระเบิด
- (5) เลียงม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ ห่าน เป็ด หรือ ไก่ เพื่อการค้าหรือโดยก่อเหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข
- (6) ไซโลเก็บผลิตผลการเกษตร

- (7) สุสานหรือฌาปนสถาน
- (8) กาจัดมูลฝอย
- (9) ซ้ำขยายเศษวัสดุ

ข้อ 9 ที่ดินประเภทอุตสาหกรรมเฉพาะกิจหมายเลขหนึ่ง ๑ ไร่ ๑ งาน ๑๐๐ ตารางวา เพื่ออุตสาหกรรมหัตถกรรม และอุตสาหกรรมการเกษตรเป็นส่วนใหญ่ โดย ๑ ไร่ ๑ งาน ๑๐๐ ตารางวา เพื่ออุตสาหกรรมหัตถกรรม อุตสาหกรรมการเกษตร และกิจการที่เกี่ยวข้อง อุตสาหกรรมที่ประกอบกิจการโดยไม่มีมลพิษต่อชุมชนหรือสิ่งแวดล้อม การสาธารณสุขโรคและสาธารณสุขการไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของที่ดินประเภทนี้ในแต่ละบริเวณ และห้ามใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการที่กำหนด ดังต่อไปนี้

- (1) โรงงานทุกประเภท เว้นแต่โรงงานที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับอุตสาหกรรมหัตถกรรม โรงงานที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการเกษตร และโรงงานที่ประกอบกิจการโดยไม่มีมลพิษต่อชุมชนหรือสิ่งแวดล้อม
- (2) สถานสงเคราะห์หรือรับเลี้ยงคนชรา
- (3) สถานสงเคราะห์หรือรับเลี้ยงเด็ก
- (4) เลี้ยงม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ ห่าน เป็ด หรือไก่ เพื่อการค้าหรือโดยก่อเหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข
- (5) สุสานหรือฌาปนสถาน

ข้อ 10 ที่ดินประเภทอุตสาหกรรมเฉพาะกิจหมายเลขสอง ๑ ไร่ ๑ งาน ๑๐๐ ตารางวา เพื่ออุตสาหกรรมบริการและคลังสินค้าเป็นส่วนใหญ่ โดย ๑ ไร่ ๑ งาน ๑๐๐ ตารางวา เพื่ออุตสาหกรรมบริการและคลังสินค้า อุตสาหกรรมที่ประกอบกิจการโดยไม่มีมลพิษต่อชุมชนหรือสิ่งแวดล้อม การสาธารณสุขโรคและสาธารณสุขการไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของที่ดินประเภทนี้ในแต่ละบริเวณ และห้ามใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้

- (1) โรงงานทุกประเภท เว้นแต่โรงงานที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับอุตสาหกรรมบริการและโรงงานที่ประกอบกิจการโดยไม่มีมลพิษต่อชุมชนหรือสิ่งแวดล้อม

- (2) สถานสงเคราะห์หรือรับเลี้ยงคนชรา
- (3) สถานสงเคราะห์หรือรับเลี้ยงเด็ก
- (4) เลี้ยงม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ ห่าน เป็ด หรือไก่ เพื่อการค้าหรือโดยก่อเหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข
- (5) สุสานหรือฌาปนสถาน

ข้อ 11 ที่ดินประเภทชนบทและเกษตรกรรมที่ใช้ประโยชน์เพื่อเกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่ โดยให้ใช้พื้นที่เพื่อเกษตรกรรมหรือเกี่ยวข้องกับเกษตรกรรม การสาธารณสุขปศุสัตว์ และสาธารณสุขการไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของที่ดินประเภทนั้นในแต่ละบริเวณ และห้ามใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้

- (1) จัดสรรที่ดินเพื่อประกอบการพาณิชย์ หรือประกอบอุตสาหกรรม
- (2) โรงงานทุกประเภท เว้นแต่โรงงานที่ประกอบกิจการโดยไม่เป็นมลพิษต่อชุมชนหรือสิ่งแวดล้อม

ข้อ 12 ที่ดินประเภทที่โล่งเพื่อนันทนาการและการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้ใช้ประโยชน์ เพื่อนันทนาการหรือเกี่ยวข้องกับนันทนาการ การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือสาธารณสุขประโยชน์เท่านั้น

ข้อ 13 ที่ดินประเภทสถานบันการศึกษา ให้ใช้ประโยชน์เพื่อการศึกษาหรือเกี่ยวข้องกับการศึกษา หรือสาธารณสุขประโยชน์เท่านั้น

ข้อ 14 ที่ดินประเภทอนุรักษ์เพื่อส่งเสริมเอกลักษณ์ศิลปวัฒนธรรมไทย ให้ใช้ประโยชน์เพื่อส่งเสริมเอกลักษณ์ศิลปวัฒนธรรมไทย และสถาปัตยกรรมท้องถิ่น อุตสาหกรรม หัตถกรรม การท่องเที่ยว การอยู่อาศัย การสาธารณสุขปศุสัตว์ และสาธารณสุขการ และห้ามใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้

- (1) โรงงานทุกประเภท เว้นแต่โรงงานที่ประกอบกิจการโดยไม่ก่อเหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข หรือไม่เป็นมลพิษต่อ

ข้อปฏิบัติการก่อสร้างอาคารในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่

ในการก่อสร้างอาคารใด ๆ ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ มีข้อกำหนดที่
ออกโดย 2 หน่วยงาน ดังนี้

1. ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องกำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง
หรือตัดแปลงอาคารในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2526
มีเนื้อหาที่สำคัญดังนี้

1) ห้ามก่อสร้างหรือตัดแปลงอาคารในบริเวณริมเขตถนนต่างๆ
ต่อไปนี้อย่างน้อย เว้นแต่แนวอาคารจะห่างจากขอบคูเมืองอย่างน้อย 22 เมตร
ได้แก่ ถนนอารักษ์ บารุงบุรี มูลเมือง ศรีภูมิ มณีนพรัตน์ บุญเรืองฤทธิ์ ซ่างหล่อ
ราชเชียงแสน คชสาร ชัยภูมิ

2) ห้ามก่อสร้างหรือตัดแปลงอาคารภายในเขตพื้นที่สี่เหลี่ยมคู
เมืองเก่า เว้นแต่อาคารที่จะก่อสร้างหรือตัดแปลง จะมีรูปลักษณะเป็นแบบสถา-
ปัตยกรรมไทยประยุกต์หรือสถาปัตยกรรมท้องถิ่น

3) ห้ามก่อสร้างหรือตัดแปลงอาคารต่อไปนี้ ภายในเขตพื้นที่
สี่เหลี่ยมคูเมืองเก่า ได้แก่

ก. อาคารสูงเกิน 12.00 เมตร จากระดับถนนถึงพื้น
เพดานหรือพื้นลาดฟ้าชั้นบนสุด หรือโดยเฉลี่ยไม่เกิน 3 ชั้น ยกเว้นอาคารที่ใช้
เพื่อประกอบศาสนกิจ และจะต้องมีลักษณะเป็นแบบและรูปร่าง ให้มีสัญลักษณ์แบบ
ลานนาไทยหรือประสมประสานสัญลักษณ์ลานนาไทย

ข. อาคารที่ใช้ในการอุตสาหกรรมทุกประเภท ยกเว้น
อุตสาหกรรมหัตถกรรม

ค. คลังเชื้อเพลิงเพื่อการขายปลีกและขายส่ง

ง. คลังวัตถุระเบิด

จ. สุสานและฌาปนสถาน

ฉ. ไซโลเก็บพืชผลทางเกษตร

ช. โรงกำจัดมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูล

ซ. สถานที่ใช้แสดงมหรสพหรือเพื่อการบันเทิง

ชุมชนหรือสิ่งแวดล้อม

(2) อาคารที่สูงเกิน 3 ชั้น หรือเกิน 12 เมตร ยกเว้น ส่วนโครงสร้างของหลังคาที่ไม่ใช้รับน้ำหนักบรรทุกและอาคารศาสนกิจ

(3) คลังเชื้อเพลิงเพื่อการขนส่ง

(4) คลังวัตถุระเบิด

(5) สถานบริการ จากหน่วยน้ำมันเชื้อเพลิงและหรือก๊าซ

สำหรับยานพาหนะ

(6) สถานบริการ

(7) เลี้ยงม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ ทาน เบ็ด หรือไก่ เพื่อการค้าหรือโดยก่อเหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

(8) ไซโลเก็บผลิตผลการเกษตร

(9) สุสานหรือฌาปนสถาน

(10) กิจจัดมูลฝอย

(11) ซ่อมแซมเศษวัสดุ

ข้อ 15 ที่ดินประเภทสถาบันศาสนา ให้ใช้ประโยชน์เพื่อการศาสนา หรือเกี่ยวข้องกับการศาสนา การศึกษา หรือสาธารณสุขประโยชน์เท่านั้น

ข้อ 16 ที่ดินประเภทสถาบันราชการ การสาธารณสุขโรคและ สาธารณูปการ ให้ใช้ประโยชน์เพื่อกิจการของรัฐ กิจการเกี่ยวกับการสาธารณสุข- โรคและสาธารณูปการหรือสาธารณสุขประโยชน์เท่านั้น

สำนักผังเมือง กระทรวงมหาดไทย

4) ห้ามก่อสร้างหรือตัดแปลงอาคารบริเวณริมเขตถนนต่างๆ
ต่อไปนี้ เว้นแต่แนวอาคารจะห่างจากศูนย์กลางเขตถนนอย่างน้อย 10.00 เมตร
ได้แก่ ถนนท่าแพ (ยกเว้น ช่วงแนววัดมหาวัน) ราชดำเนิน อินทวรโรส (ตั้งแต่
สี่แยกข้างวัดพระสิงห์ถึงประตูสวนดอก) ถนนท้ายวัง วิทยานนท์ ราชวงศ์ เมือง
สมุทร ช้างคลาน (ตั้งแต่สุดแนวเขตวัดอู่คุดถึงสุดเขตเทศบาล) ถนนลอยเคราะห์
ราชมรรคา พระปกเกล้า สิงหนราช สามล้าน ทิพย์เนตร ช้างเผือก ระนอง
สนามกีฬา (ตั้งแต่ถนนมณีนพรัตน์ถึงหน้าสนามกีฬา) เจริญเมือง เจริญราษฎร์ ทุ่ง
โฮเต็ล ลาพูน รถไฟ เจริญประเทศ แก้วนารัฐ ศรีดอนไชย หัสดีเสรี วัวลาย
(ตั้งแต่ประตูหายยาถึงสุดเขตเทศบาลต่อเชื่อมกับถนนเชียงใหม่ทางดง)

5) ห้ามก่อสร้างหรือตัดแปลงอาคารบริเวณถนนท่าแพตอนช่วง
แนวเขตวัดมหาวัน ด้านที่ติดกับถนนท่าแพ เว้นแต่แนวอาคารจะห่างจากกำแพงวัด
อย่างน้อย 20.00 เมตร

6) ห้ามก่อสร้างหรือตัดแปลงอาคารบริเวณถนนช้างคลานถึง
สี่แยกอู่คุดถึงสุดแนววัดอู่คุด เว้นแต่แนวอาคารจะห่างจากกำแพงวัดอย่างน้อย
20.00 เมตร

7) ห้ามก่อสร้างหรือตัดแปลงอาคารบริเวณถนนกำแพงดิน ช่วง
ตั้งแต่ถนนกำแพงดินด้านติดกับถนนท่าแพถึงสะพานระแกง เว้นแต่แนวอาคารจะ
ห่างจากแนวกำแพงดินอย่างน้อย 20.00 เมตร

8) ห้ามก่อสร้างหรือตัดแปลงอาคารบริเวณริมแม่น้ำปิง เว้นแต่
แนวอาคารหรือไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ชิดกับแม่น้ำปิงจะห่างจากเขตที่
ดินด้านที่ติดกับแม่น้ำปิงอย่างน้อย 5.00 เมตร

9) ห้ามก่อสร้างหรือตัดแปลงอาคารบริเวณริมคลองแม่ข่า
คลองลาคุหว และคลองร่องกระแจะ ห้ามก่อสร้างหรือตัดแปลงอาคาร เว้นแต่
แนวอาคารหรือไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ชิดกับคลองดังกล่าว จะห่างจาก
แนวเขตที่ดินด้านที่ติดกับคลองอย่างน้อย 3.00 เมตร

บริเวณคลองหรือทางน้ำสาธารณะอื่นใด นอกจากแม่น้ำปิง
คลองแม่ข่า คลองลาคุหว และคลองร่องกระแจะ ห้ามก่อสร้างหรือตัดแปลง
อาคาร เว้นแต่แนวอาคารหรือไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ชิดกับคลอง หรือ

ทางน้ำสาธารณะดังกล่าวจะห่างจากแนวเขตด้านที่ติดกับคลองหรือทางน้ำสาธารณะนั้นอย่างน้อย 2.00 เมตร

10) บริเวณริมถนนสายอื่นนอกจากที่กำหนดไว้แล้ว บริเวณริมแม่น้ำ ริมคลอง ฯลฯ หรือริมทางน้ำสาธารณะอื่นใด ห้ามก่อสร้างหรือตัดแปลงอาคาร เว้นแต่จะเป็นไปตามข้อกำหนดดังต่อไปนี้

ก. ห้ามก่อสร้างหรือตัดแปลงอาคารภายในบริเวณเขตทางสาธารณะที่มีความกว้างไม่ถึง 6.00 เมตร เว้นแต่แนวอาคารจะห่างจากศูนย์กลางเขตทางสาธารณะอย่างน้อย 3.00 เมตร

ข. ห้ามก่อสร้างหรือตัดแปลงอาคารภายในบริเวณเขตทางสาธารณะที่มีความกว้างตั้งแต่ 6.00 เมตร แต่ไม่ถึง 9.00 เมตร เว้นแต่แนวอาคารจะห่างจากศูนย์กลางเขตทางสาธารณะอย่างน้อย 4.50 เมตร

ค. ห้ามก่อสร้างหรือตัดแปลงอาคารภายในบริเวณเขตทางสาธารณะที่มีความกว้างตั้งแต่ 9.00 เมตร แต่ไม่ถึง 12.00 เมตร เว้นแต่แนวอาคารจะห่างจากศูนย์กลางเขตทางสาธารณะอย่างน้อย 6.00 เมตร

ง. ห้ามก่อสร้างหรือตัดแปลงอาคารภายในบริเวณเขตทางสาธารณะที่มีความกว้างตั้งแต่ 12.00 เมตร แต่ไม่ถึง 15.00 เมตร เว้นแต่แนวอาคารจะห่างจากศูนย์กลางเขตทางสาธารณะอย่างน้อย 7.50 เมตร

11) อาคารที่ก่อสร้างมาก่อนข้อกำหนดนี้ ในบริเวณที่ข้อกำหนดนี้ห้ามก่อสร้างหรือตัดแปลงอาคาร ซึ่งมีแนวอาคารขัดหรือแย้งกับข้อกำหนดนี้ห้ามต่อเติมหรือขยาย เว้นแต่ซ่อมแซมเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยและมั่นคงแข็งแรง

ในกรณีที่อาคารได้รับความเสียหายจากภัยประเภทหนึ่ง (อัคคีภัย) เกินกว่าร้อยละ 50 ของพื้นที่อาคารหรือของขนาดอาคาร ให้ถือว่าอาคารนั้นเป็นอันสิ้นสภาพ จะทำการซ่อมแซมหรือตัดแปลงใหม่มิได้

ประกาศกระทรวงฉบับนี้ ปัจจุบันยังไม่มี การประกาศใช้ในทางปฏิบัติฝ่ายการโยธาของเทศบาล จึงใช้วิธีการขอร้องขอความร่วมมือให้เป็นไปตามประกาศนั้น ๆ คาดว่าจะออกใช้บังคับในปลายปี พ.ศ. 2526

2. เทศบาลบัญญัติของเทศบาลนครเชียงใหม่ เรื่องกำหนดบริเวณห้ามก่อสร้างหรือตัดแปลงอาคารภายในเขตโบราณสถานและเขตคูเมืองเดิม

(ขณะนี้ เป็นฉบับร่าง) มีเนื้อหา ดังนี้

1) ห้ามก่อสร้างหรือตัดแปลงอาคารในเขตโบราณสถาน เว้นแต่แนวอาคารจะห่างจากเขตโบราณสถานอย่างน้อย 20.00 เมตร

2) ห้ามก่อสร้างหรือตัดแปลงอาคารภายในเขตคูเมืองเดิม เว้นแต่อาคารนั้นจะมีระยะตั้งระหว่างพื้นเพดานตรงยอดฝา หรือผนังสูงไม่เกิน 3 ชั้น หรือ 12.00 เมตร ยกเว้นอาคารที่ใช้เพื่อประกอบศาสนกิจ โรงเรียน ห้องสมุด และห้องประชุม

3) ห้ามก่อสร้างอาคารต่อไปนี้ ในเขตโบราณสถานและเขตคูเมืองเดิมโดยเด็ดขาด ได้แก่ โรงงานพอกหนัง ทาไม้ขีดไฟ ทาแซลเล็ค ต้มกลั่นสุรา เบียร์ หรือแอลกอฮอล์ โรงงานทอผ้าตาลและแป๊ะแซ โรงถลุงแร่ หลอมโลหะ ยกเว้นการหลอมเงิน ทอง นาค หรือทองคำขาว โรงหลอมแก้ว โรงเคี้ยวไขมันสัตว์ หนังสัตว์หรือเอ็นสัตว์ โรงทอเนยเทียม โรงย้อมผ้า ซึ่งมีคนงานตามปกติตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป โรงทอดินเผา โรงทาสบู โรงทอผ้าเคย กระปิ น้ำปลาโตปลา เต้าเจี้ยว ซิอิ้ว หรือหอยดอง โรงเผาเปลือกหอย โรงเก็บเขาสัตว์หนังสัตว์ กระดุกสัตว์หรือขนสัตว์ โรงทาและตากปลาเค็ม เนื้อเค็ม เบ็ดเค็มหนังหมู กุ้งแห้ง หรือเลือดแห้ง โรงนึ่งปลาและต้มปลาซึ่งใช้แทนการนึ่ง เว้นการนึ่งหรือต้มในภัตตาคาร ร้านข้าวแกง เพื่อปรุงอาหารในนั้น และการนึ่งหรือต้มเพื่อปรุงอาหารเร่ขายด้วยตนเอง โรงปั่นฝ้ายหรือนุ่นด้วยเครื่องจักร โรงทอแป้งต่าง ๆ โรงเลื่อยไม้หรือซอยไม้ด้วยเครื่องจักร โรงสีข้าวด้วยเครื่องจักร โรงทอผ้าแข็ง โรงทอธูป โรงเคี้ยวหรืออัดเอาน้ำมันทุกชนิด โรงล้าง รมเคี้ยว หรือเก็บยาง อาคารที่ใช้เพื่อทำการหรือประโยชน์เพื่อการอุตสาหกรรมและพาณิชย์ ซึ่งต้องใช้เตาไฟเพื่อกิจการนั้น เว้นแต่มีไว้เพื่อประกอบอาหารในภัตตาคาร โรงแรม หรือร้านขายข้าวแกง คลังเชื้อเพลิง คลังวัตถุระเบิด ไซโลเก็บพืชผลทางการเกษตร สุสานและฌาปนสถาน โรงพยาบาลโรคติดต่อ และที่ทิ้งกากจลมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูล

การปฏิบัติต่างๆในปัจจุบันยังคงยึดพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร

กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารในส่วนที่เกี่ยวกับเทศบาล

เทศบาลเป็นองค์กรการปกครองในระดับท้องถิ่น และตามมาตรา 7 วรรค 2 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ให้เทศบาลเป็นทบวงการเมือง จึงเป็นนิติบุคคลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 72 มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และกฎหมายอื่นซึ่งกล่าวโดยทั่วไปได้ว่า เทศบาลมีหน้าที่ให้การบริการด้านสาธารณสุขบุคคล และสาธารณูปการแก่ประชาชนในชุมชนของเทศบาล

ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 อาจแบ่งเทศบาลได้ 3 ประเภท คือ

1. เทศบาลตำบล
2. เทศบาลเมือง
3. เทศบาลนคร

ทั้งนี้อำนาจหน้าที่ของแต่ละเทศบาลจะมีประการใด ต้องพิจารณาจากบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเทศบาลและตามกฎหมายอื่น ซึ่งแยกพิจารณาได้ดังนี้

เทศบาลตำบล มีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาลตำบลดังต่อไปนี้

- (1) รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน
- (2) ให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ
- (3) รักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้ง

การกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

- (4) ป้องกันและระงับโรคติดต่อ
- (5) ให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง
- (6) ให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรม
- (7) หน้าที่อื่น ๆ ซึ่งมีคำสั่งกระทรวงมหาดไทย หรือกฎหมายกำหนด

ให้เป็นหน้าที่ของเทศบาล

นอกจากหน้าที่ที่เทศบาลตำบลต้องทำแล้วนั้น เทศบาลตำบลอาจทำกิจการใด ๆ ในเขตเทศบาลได้อีกด้วย เช่น

- (1) ให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา
- (2) ให้มีโรงฆ่าสัตว์
- (3) ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือและท่าข้าม
- (4) ให้มีสุสานและฌาปนสถาน
- (5) บำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร
- (6) ให้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์รักษาคนเจ็บไข้
- (7) ให้มีหรือบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
- (8) ให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ
- (9) เทศบาลพาณิชย์

เทศบาลเมือง มีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาลเมือง ดังต่อไปนี้

- (1) กิจการที่ระบุเป็นหน้าที่ต้องทำของเทศบาลตำบล
- (2) ให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา
- (3) ให้มีโรงฆ่าสัตว์
- (4) ให้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์และรักษาคนเจ็บไข้
- (5) ให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ
- (6) ให้มีและบำรุงสวนสาธารณะ
- (7) ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
- (8) ให้มีการดำเนินกิจการโรงรับจำนำหรือสถานสินเชื่อท้องถิ่น

นอกจากหน้าที่ที่เทศบาลเมืองต้องทำแล้วนั้น เทศบาลเมืองอาจทำกิจการ

ใด ๆ ในเขตเทศบาลได้อีกด้วย เช่น

- (1) ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือและท่าข้าม
- (2) ให้มีสุสานและฌาปนสถาน
- (3) บำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร
- (4) ให้มีและบำรุงการสงเคราะห์มารดาและเด็ก
- (5) ให้มีและบำรุงโรงพยาบาล
- (6) ให้มีสาธารณูปการ
- (7) จัดทำกิจกรรมซึ่งจำเป็นเพื่อการสาธารณสุข

- (8) จัดตั้งและบำรุงโรงเรียนอาชีวศึกษา
- (9) ำห้มีและบำรุงสถานที่สำหรับการศึกษา
- (10) ำห้มีและบำรุงสวนสาธารณะ สวนสัตว์ และสถานที่พักผ่อน

หย่อนใจ

- (11) ปรับปรุงแหล่งเสื่อมโทรมและรักษาความสะอาดเรียบร้อยของ

ท้องถิ่น

- (12) เทศบาลพาณิชย์

เทศบาลนคร มีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาลนคร ดังต่อไปนี้

- (1) กิจการที่ระบุเป็นหน้าที่ของเทศบาลเมือง
- (2) ำห้มีและบำรุงการสงเคราะห์มารดาและเด็ก
- (3) กิจการอย่างอื่นซึ่งจำเป็นเพื่อการสาธารณสุข

นอกจากหน้าที่ที่เทศบาลนครต้องทำแล้วนั้น มาตรา 57 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ยังเปิดโอกาสให้เทศบาลนครทำกิจการอื่น ๆ ตามมาตรา 54 ได้ด้วย กล่าวคือ กิจการใดที่เทศบาลเมืองทำได้เทศบาลนครก็ทำกิจการนั้นได้เช่นกัน

จากหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ที่เทศบาลต้องทำแล้ว และกิจการอื่น ๆ ที่เทศบาลอาจจัดทำหรือควรจะทำนั้น จะเห็นได้ว่ามีขอบเขตกว้างขวางมาก และมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับกฎหมายอื่น ๆ อีกด้วย ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในตอนต้นว่า เทศบาลมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ (พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496) และกฎหมายอื่น ดังนั้นเทศบาลจะต้องนำกฎหมายอื่น ๆ มาปฏิบัติด้วย ทั้งนี้ในฐานะที่เทศบาลอยู่ในเขตที่เป็นเขตเมืองเทศบาลจึงต้องเร่งรัดการพัฒนาความเจริญทางด้านเศรษฐกิจและสังคม เพื่อส่งเสริมฐานะความเป็นอยู่ของประชาชนให้เหมาะสม โดยเฉพาะสถานการณ์ด้านการควบคุมอาคารเกี่ยวข้องกับความมั่นคงแข็งแรง ความปลอดภัย การป้องกันอัคคีภัย การสาธารณสุข การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การผังเมือง การสถาปัตยกรรม และการอำนวยความสะดวกแก่การจราจร ซึ่งจะมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ซึ่งเทศบาลมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่น กำหนด

เรื่องต่างๆ ที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวง ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
กำหนดไว้ดังนี้

- (1) ลักษณะ แบบ รูปทรง สัดส่วน เนื้อที่ และที่ตั้งของอาคาร
- (2) การรับน้ำหนัก ความต้านทาน ความคงทน ตลอดจนลักษณะและคุณสมบัติของวัสดุที่ใช้
- (3) การรับน้ำหนัก ความต้านทานและความคงทนของอาคารหรือพื้นดินที่รองรับอาคาร
- (4) แบบและวิธีการเกี่ยวกับการติดตั้งระบบการประปา ไฟฟ้า ก๊าซ และการป้องกันอัคคีภัย
- (5) แบบและจำนวนของห้องน้ำ และห้องส้วม
- (6) ระบบการจัดแสงสว่าง การระบายอากาศ การระบายน้ำ และการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- (7) ลักษณะระดับเนื้อที่ว่างภายนอกอาคารหรือแนวอาคาร
- (8) ระยะหรือระดับระหว่างอาคารกับอาคารหรือเขตที่ดินของผู้อื่นหรือระหว่างอาคารกับถนน ตรอก ซอย ทางเท้า หรือที่สาธารณะ
- (9) พื้นที่หรือสิ่งก่อสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นที่จอดรถ ที่กับลรถ และทางเข้าออกของรถ สำหรับอาคารบางชนิด หรือบางประเภท ตลอดจนลักษณะและขนาดของพื้นที่ หรือสิ่งก่อสร้างขึ้นดังกล่าว
- (10) บริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้าย และใช้หรือเปลี่ยนแปลงการใช้อาคารชนิดใดหรือประเภทใด
- (11) หลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไข ในการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้าย ใช้หรือเปลี่ยนแปลงการใช้อาคาร
- (12) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาต การต่ออายุ ขออนุญาตการออกใบรับรองและการออกใบแทน

นอกจากนี้ในกรณีมีความจำเป็นหรือมีเหตุผลพิเศษเฉพาะ เทศบาล อาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่น (เทศบัญญัติ) ในเรื่องใดขัดหรือแย้งกับที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 8 ได้ เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการควบคุมอาคารและได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี

ประวัติผู้เขียน

นาย วราพงศ์ นิลศิริ เกิดวันที่ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2504 ที่จังหวัด
พระนครศรีอยุธยา สำเร็จการศึกษาปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (ภูมิศาสตร์) จาก
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เมื่อ พ.ศ. 2527 และเข้าศึกษาต่อใน
ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ
พ.ศ. 2528

